

DAGHEMSBARNNS SVAR PÅ INTERVJUFRÅGOR, JANUARI 2018

Inom Lovisa stads småbarnspedagogik har vi gjort en utredning över småbarnspedagogiken för att se hur vi kan uppfylla dagens krav som både lagen och planen för småbarnspedagogik ställer på oss idag.

Under utredningens gång har daghemsbarn haft möjlighet att berätta hur de upplever sin vardag och hur de skulle önska att den skulle vara. Detta ska vi på bästa möjliga sätt ta vara på och under planering av fortsatta åtgärder beakta de önskemål som är möjliga att uppfylla.

Daghemmen i Lovisa

Alla daghem i Lovisa har en mer eller mindre en hög ålder på sin nacke. En del av daghemmen har ursprungligen byggts till något annat bruk än daghem, de övriga till den aktuella tidsålderns daghemsbruk.

Kraven för ett daghem idag är andra än på den tiden våra daghem byggdes, vilket gör att vi behöver stanna upp för att fundera på vilka behov vi har idag, och hur vi ska kunna planera och skapa en inlärningsmiljö som motsvarar de behov dagens barn har. Innan vi går in för en analys av det, ville vi veta hur våra barn ser på saken. Därför har vi valt att ställa följande frågor till daghemsbarnen: Om du själv skulle få bestämma, hurdant daghem skulle du bygga? och Om du själv skulle få bestämma, hur skulle daghemmets gård se ut? Svaren visar att barn är olika, har olika intressen och har till och med önskningar om sådant som kan vara svårt att förverkliga i verkligheten. Svaren tyder på en rik fantasi, där inga gränser finns. Dessa båda frågors svar bildar en helhet, därför har jag valt att redogöra för dem tillsammans.

Om du själv skulle få bestämma, hurdant daghem skulle du bygga?

Vi ställde denna fråga till barn på tre olika daghem; Määrlahden päiväkoti, Rauhalan päiväkoti och Valkom daghem. Personalen har ställt frågan till 59 barn i 3-5 års ålder, som svarat enligt bästa förmåga.

Om du själv skulle få bestämma, hur skulle daghemmets gård se ut?

Denna fråga ställdes också till tre olika daghems barn; Hedbacka daghems, Kuggom daghems och Villekulla daghems barn. Personalen har ställt frågan till 76 barn i 3-5 års ålder, som svarat enligt bästa förmåga. Även några två åringar har svarat på förfrågan.

Daghemsbyggnaden kunde ha en rund eller en fyrkantig form och daghemmet kunde gärna ha ett torn. Daghemmet kunde vara som ett höghus, med många våningar (kanske 4-5 våningar) och vara så stort att där finns många barn att leka med. Daghemmet kunde vara stort och långt eller litet med enbart män som arbetar där. Färgerna skulle vara glada och gärna i många olika färger, i regnbågens alla färger. Tamburerna skulle vara rymliga, så att man inte behöver trängas vid på- och avklädningen. Ett barn skulle önska flera vuxna, så att barnen inte skulle vara ensamma. Ett annat barn önskar att det inte skulle finnas en enda vuxen i hela daghemmet, utan barnen skulle tas om hand av Nalle Puh.

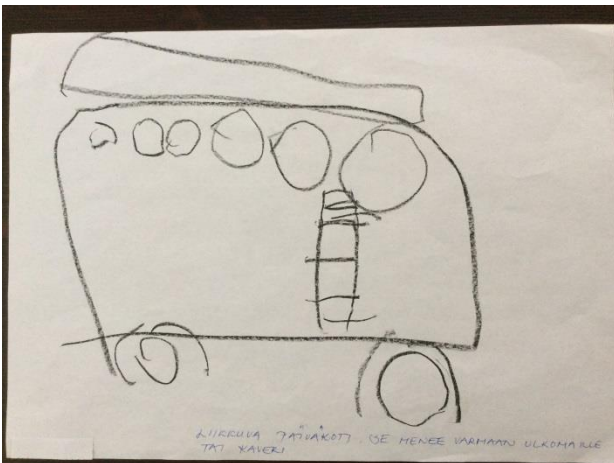
Inomhus skulle barnen önska förutsättningar för att klättra, spela fotboll på konstgräs, rutscha i en hög rutschbana, hoppa på trampolin, simma i simbassäng och leka i bollhav. Det kunde också finnas ett stort slott prytt med diamanter, där barnen ryms in. Några barn skulle önska att daghemmet skulle ha ett stort

sovrum på övre våningen med likadana sängar som hemma, ett annat barn tycker att barnen kunde sova i hängmattor.

Här finns några av de finskspråkiga barnens berättelser:

”Päiväkoti rakennetaan rannalle. Voisi uida ja ottaa pikkarit pois. Laittaa jotain uikkaria ja uida. Aikuiset tulee mukaan kun lapset putoo kohta sinne veden alle. Aikuiset ottaa veden alta pois.”

”Päiväkodin pihalla on kaksi lumikoiraa. Siellä päiväkodissa on miljoona lasta ja 80 tätiä. Siellä nukutaan kerrossängyissä, joissa on 33 kerrosta. Pihalla on lunta ja Romeo. Siellä päiväkodissa käytetään puna-sinisiä päiväkotivaatteita. Siellä syödään spagettia, makaronilaatikkoa ja jäätelöä. Siellä ollaan 22 tuntia päivässä.”



Ett av barnen tyckte att daghemmet kunde vara rörligt, gå på hjul. Det daghemmet kunde till och med resa utomlands.

Det viktigaste är att barnen får leka med många saker; sand, vatten, många vackra och färggranna leksaker, spel, papper och pennor. Daghemmet kunde ha ett eget målrum (ateljé). Det borde finnas leksaker även för de vuxna, så att även de skulle leka.

Här är en teckning av ett barn som planerat olika ställen för olika slag av lekar och sysselsättning.



Daghemmet skulle ligga nära skogen, där man skulle få leka fritt. Eller vid stranden, där man kunde simma.

Gården ska vara stor. De önskar fotbollsplan, tennisplan, korgbollsställning, karusell att snurra i, klättermöjligheter, många olika slag av gungor (spindelgunga liksom i Onneli och Anneli-parken) men samtidigt intressanta lekplatser, gärna högt uppe, som i en trädkoja eller på taket. Möjligheter att skrinna i närheten är också viktigt för något barn.

Möjligheter att klättra (och hänga) nämns i många svar. Barnen önskar klätterställningar, spindelnät och träd att klättra i och en klättervägg. Trädkoja och hoppborg finns också på önskelistan som komplement till det som redan idag finns på daghemmets gård (gungor, sandlådor, klätterställningar, rutschbanor). Barnen skulle vilja använda alla saker enligt egen fantasi: att rutschbanan hade en plattform att leka på, klätterställningen skulle vara större och mer utmanande, att det skulle finnas stora sandhögar att leka i.

Daghemmet kunde ha en terrass och på gården kunde finnas en grillkåta. På gården skulle också finnas äppel-, päron- och apelsinträd och olika buskar. Från dessa skulle barnen fritt få äta. På daghemmets gård skulle finnas ett trädgårdsland, där det växer jordgubbar, morötter, lök och broccoli. Allt detta skulle skötas av "matmän" (=ruokamiehet). På gården skulle det finnas blommor, stora stenar att hoppa på och djur; hästar, kor, hönor, katter, maskar etc.

Utomhus skulle barnen få använda sparkcyklar, vanliga cyklar, elmopeder och "mönkkäre" när de leker polis eller brandmän. Elfordonen skulle laddas i förrådet, där det skulle finnas en laddningspunkt. Fler bilar, hinkar, spadar och andra saker att leka med i sanden behövs.

Några barn önskar en lekstuga med dockvagnar och dockleksaker. Leksakerna skulle få vara i alla regnbågens färger, även i ljusrött, -blått och -lila.



Ute skulle finnas en plats där barnen kunde flyga drakar. En skatt att hitta skulle också vara rolig.

En annan fråga som ställdes barnen var **Hur känns resan till och från daghemmet?**

Ofta talar vi vuxna om avstånd mellan hem och skola, mellan hem och daghemsplatsen, hur viktigt det är att avståndet inte blir för långt och hur trötta barnen blir av en lång dag. Diskussionen är viktig särskilt om vi planerar nya daghem och deras placeringar. Då är det viktigt att vi vuxna talar för barnens del. Men vad tycker barnen själva?

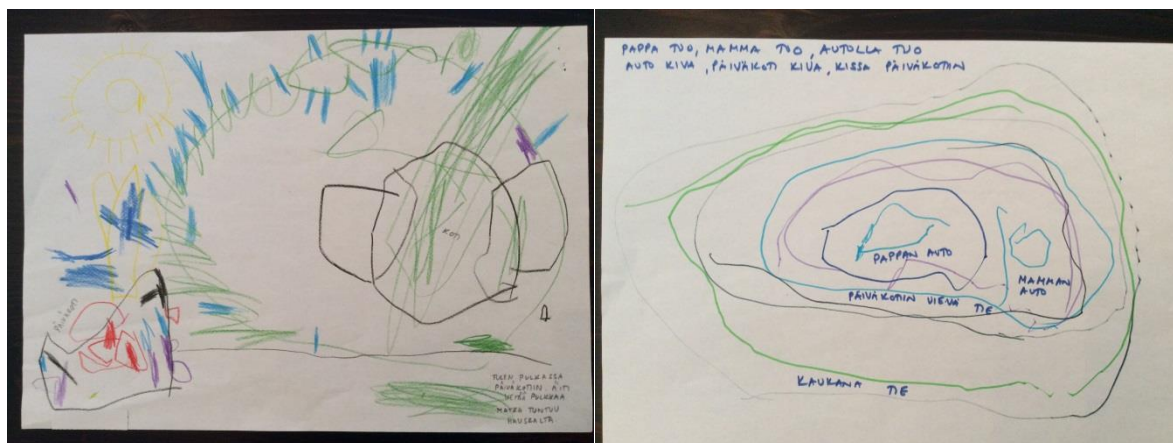
Vi ställde denna fråga till barn på tre olika daghem; Isnäs daghem, Leggården i Pernå kyrkoby och Ruukin päiväkoti. Personalen har ställt frågan till 35 barn i 3-5 års ålder, som har svarat enligt bästa förmåga. Även några två-åriga barn svarade. Barnens väg mellan hemmet och daghemmet varierar stort. Det barn som bor närmast ett av daghemmen hade ca 500 meters väg och barnet som bodde längst bort hade ca 15 kilometers väg.

Svaren visar att barn ofta blir trötta efter en lång dag på daghemmet. Dagen är intensiv och full av intryck. Svaren visar också att varje barn är unikt. Varje barn har olika lätt att anpassa sig till en miljö med många barn, där man behöver koncentrera sig på sin lek men samtidigt vara uppmärksam på vad som händer runt omkring en. En dag består av många element och det finns barn som har lättare att anpassa sig till rutiner och förflyttningar från en lek till en annan än andra barn.

Oberoende av resans längd kan barnen känna sig trötta under hemresan. Det är inte resans längd som är faktorn som orsakar trötthet, utan dagens längd och den mängd barnet behöver processa under en dag. Resans längd förlänger förstas dagens längd, vilket är en faktor som ytterligare påverkar barnet.

Barnens svar visar också hur olika barn är. En del njuter av att åka bil, några diskuterar med sin mamma eller pappa under vägen, några lyssnar på musik och några iakttar intresserat naturen. Sedan finns det de som tycker vägen är tråkig. Men alla har sagt att det är roligt att komma till daghemmet.

Några teckningar och historier om barnets väg till och från daghemmet.



”Matkalla päiväkotiin olen välillä vähän väsynyt ja välillä ihan pirteä. Välillä olen ihan kiukkuinen. Matka päiväkotiin tuntuu joskus tosi pitkältä. Katselen yleensä ikkunasta, näkykö mitään tuttua autoa.

Kotimatkalla teen yleensä samoja juttuja. Mietin mitä juttuja tai leikkejä voisi leikkiä kotona tai autossa. Joskus on kova jano tai nälkä. Välillä tahdon mennä leikkimään tai halaamaan äitiä. Ikävä äitiä, kun äiti on pitkällä työmatkalla. Matkalla laulelen tai puhun paljon. Välillä saatan itkeä matkalla, kun ei tehdä sellaisia juttuja, mitä minä tahtoisin.”

”På vägen ser man olika färger bilar och olika hus. Man kan se allt möjligt som är fint. Det känns ganska bra, ibland är jag trött. Jag brukar se spår ibland. Jag har sett månen. Roligt att komma till dagis, det är nätt och glatt. Jag kommer snabbt innanför dörren.

Hemresan är också rolig. Vi brukar lyssna på radio i bilen. Ibland ser jag solen, den kan vara orange. Ibland kan man gå efter spåren fast man inte vet vilket djur det är. Ibland kan man höra ugglornas ljud.”

I och med att två av våra daghem erbjuder skiftesvård beslöt jag också att be barnen

Berätta hur en kväll/lördag/söndag ser ut på daghemmet? Vad skulle du vilja göra? Vad vill du ha mer av? Vad vill du ha mindre av?

Vi ställde dessa frågor till barn på de två skiftesdaghemmen; Forsby daghem och Tessjö daghem. Personalen ställde frågan till åtta barn i 3-5 års ålder, som använder skiftesvård.

Svaren innehöll en beskrivning på vad barnen brukar spela, att de brukar rita leka och läsa och ibland baka med den vuxne. Någon tyckte att det känns skönt att vara enda barnet, men de andra tyckte att det är trist och saknar kompisar.

Sammanställt av Pia Nyström, utredare av småbarnspedagogiken i Lovisa